

● *Mevrouw C. Baks-Pippeling*
..... *genegenheid*.....

zou willen afzonderen in ontvangst te nemen en ten bate van den ongelukkige te besteden”.

Of deze oproep tot vele reacties heeft geleid is jammer genoeg niet meer te achterhalen, doch gezien de ernst en het bijzondere van de situatie zullen ongetwijfeld vele lezers zich aangesproken hebben gevoeld.

Geen klacht

De daders, die de volgende ochtend weer bij zinnen waren, realiseerden zich wat ze hadden aangericht. Vol spijt over het gebeuren bezochten zij de veerman zoveel mogelijk. Ook verschillende ouders van deze militairen verschenen aan het ziekbed van Bastiaan, met wie het steeds slechter ging. Afgezien van de disciplinaire straf, die ongetwijfeld door hun commandant zal zijn opgelegd, konden de daders ook nog een strafvervolgning tegemoet zien als Bastiaan een klacht daartoe zou indienen. Van verschillende kanten werd Bastiaan geadviseerd om de daders te laten vervolgen, doch Bastiaan zag daarvan af. De veerman had ondanks alles toch mededogen met zijn belagers. Alle betrokken militairen kende hij persoonlijk, verschillende malen hadden zij hem op het veer geholpen en altijd waren de contacten vriendschappelijk van aard. Bastiaan wilde niet dat één onbezonnen daad, onder invloed van alcohol, de verdere levens van deze jonge mannen zou tekenen.

Ongeveer zes maanden na de mishandeling was de aan Bastiaan Pippeling toegemeten tijd in dit leven voorbij; hij sterft aan de opgelopen verwondingen. Aan het bestaan van deze unieke Woudrichemse veerman, die het licht in zijn ogen moest ontberen, maar die des te meer licht in zijn hart had, was een einde gekomen. Weer kon Woudrichem een illustere zoon ten grave dragen.